

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1918-1921 : L
84:1 - 39**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2658

Mårbacka, Sunne 29. 1918

Käraste
 Tack för det sista kärleksbrevet! Ja det är alltså överenskommet, att jag i alla händelser får mig en tid i Göteborg i höst för min hälsas skötande. Hur jag skall göra med Seländer vet jag däremot ej ännu. Jag hade nyss ett mycket vänligt brev, däri han skryter med att allt går förträffligt med vinterballaden. Lars Hanson och Fru Håkanson äro alldeles utmärkta å och han tyckes vara nöjd med de övriga också. Han ber mig komma till den sextonde eller sjuttonde, då han har de sista generalrepetitionerna här i Göteborg. Representationen tycks nu inte bli förrän den nittonde. Detta behöfve ju inte taga så lång tid, men det farliga är att komma ur stämningen, att inte kunna taga upp arbetet igen med samma lust. Det är därför jag tvekar. Det är så un-derbart, att det ibland känns, som skulle det verkligen bli en bok. Jag tror, att jag tycker, att det är märkvärdigare än då jag först började. Innan jag skriver nästa brev skall jag väl försöka att bestämma mig. Jo, denna gång får jag inte glömma att tala om att vi verkligen har ljus. Det var allt så märkligt den aftonen, då det tändes. Det var min re-voltän den rätta nu, så det skulle vara extra lampor, så kommo dessa, och så släpptes strömmen på, och så gick en montör från rum till rum och spruvade in lampor. I mitt rum brann det bra, men inte alls ute på hallen och inte på gästrummen, inte i köket. Då blev det att se efter hur trådarna voro inkopplade inne på garderoberna och oppe på vinden och så blev det klart. Men så på en gång var det stopp överallt. Då var det något

de vara på Goetans tid. Han tycks nog på sin åren uppfyllt. Han riktigt
får för en agra jag för tar nog hans tankgång, och det kan ic vara en
tröst, för man får honom ändå uppfyllt. Mätte det bara inte dra med sig hela Eu-
ropas stater under Amerika, och för mycket hungersnöd för oss storskoar utby
Du skän-
ka se du
det går
bra med
dina a-
gar
Här var
de all-
inte säm-
re i illa,
Häls
Jenny
Karin
Olin
Solna.

på motorn, som sedan brustit. Så om en stund blev detta lagat och så
brann det överallt utom i matsalen. Men där var det stopp, där blev
det inte ljus förrän om ett par dagar. -- När sedan den stora stormen
rasade, så gick någonting sönder på separatoren, transformatorn, menar
jag och vi voro i mörker den kvällen. Men i allmänhet går det bra och
ljuset är utmärkt. Vi ha också tröskat och huggit ved. Nog är det en
snäll dräng, som har kommit till gården, mätte den inte visat något
dåligt lynne bara. utan vara snäll såsom nu. Jag kan nog tro, att de
stormade förfärligt på västkusten den där fredagen. Vi kände det starkt
här också, men trädgården ligger ju så pass skyddat mellan häckar och
träd, så att jag kan inte säga, att det varit förslorade så särdeles mycken
frukt. Jag är Gerda på brölöp åt den där Elöf Hedlund, som kom till
Falun i vintras, då du var där. Det får hon som lön för många söndags-
kvällar, då hon har gett honom mat och underhållning. Från Falun har
jag också hört den ledsamma nyheten att Amna Holmkvist skulle ha fallit
om kull på parkettgolvet i deras salong och slagit sönder knäskålen.
Det är visst farligt, åtminstone var det så förr i tiden. De har ju också
en yrm för hundar, den dog i vintras, och det var en sådan tragedi,
att man visste inte vilket man skulle skratta eller gråta. Nu hade de
fått en ny och samma dag, som denna blev skadad, blev hunden överkörd
på gatan, så nu äro de väl i det svartaste olycksmörker.
Det är nog ganska överraskande allt det, som händer i världen
jag tänker, att fransmännen själva äro inte minst förvånade. Nåja,
de ha väl förtjänat sina framgångar. Och mätte det bara bli till fred.
Valborg läser högt för mig en bok av Nicolato, han som flydde till Dan-
mark. Den heter Krigets biologi. Den är tjock som den bibel och vi ha
ännu inte hunnit den till hälften. Han grälar ju på de kära landmännen
värre än någonsin du, men det är den skillnaden, att han älskar dem
och tror på deras storhet på samma gång. Han önskar bara, att de måtte
bliva riktigt grundligt slagna för att åter bli det stora folk,